

Reworkers: Ξεπλέοντας την Κυβέρνηση σε «λόφους» σκουπιδιών

Attack στην ανεργία και επισφάλεια

Την ώρα που οι ζέστες σφίγγουν και ο κλοιός στενεύει γύρω από το Υπουργείο Εσωτερικών, με τους εργαζόμενους στην καθαριότητα να συνεχίζουν στο δρόμο της απεργίας, η φίλα προσκείμενη στο ΣΥΡΙΖΑ συλλογικότητα «Reworkers» αναλαμβάνει να μας δροσίσει με μια «εναλλακτική» ανάλυση, που διαχωρίζει τη θέση της τόσο από όσους σκυλοβρίζουν τους εργαζόμενους όσο και από αυτούς που υποστηρίζουν απεργία μέχρι τη δικαίωση. Με την ευγενική χορηγία του Left.gr βεβαίως που είναι και η πηγή τους. Τι βλέπει, λοιπόν, το μαχόμενο την εργασιακή επισφάλεια κυβερνητικό section πίσω από τους γεμάτους κάδους;

“Απόκληροι, λοιπόν, ακόμα και από τα ίδια τους τα συνδικάτα, που οι επικεφαλής τους ολοφύρονται για τις δουλειές και τα δεδουλευμένα τους. Τα συνδικάτα, που με ευθύνη των παρατάξεων του παλιού δικομματισμού, αρνούνται πεισματικά να εντάξουν σε αυτά τους συμβασιούχους για... να μην αλλοιωθούν οι παραταξιακοί συσχετισμοί.”

Αποδίδοντας ευθύνες στο Ελεγκτικό Συνέδριο για τη μη ανανέωση των συμβάσεων και τη μη καταβολή των δεδουλευμένων, χύνει και λίγο δάκρυ για τους δύσμοιρους απόκληρους που η μοίρα τους φύλαξε επισφάλεια, ατυχήματα και ξερό ψωμί. Και μιας και ξεκίνησε και αριστερά ρίχνει και μια μέτρια ομοβροντία στον παλαιό δικομματικό συσχετισμό των συνδικάτων και όλα καλά.

Κάπου, όμως, το πειρατικό μπαίνει σε επικίνδυνα νερά και οι φωνές της λογικής υπαγορεύουν αλλαγή ρότας, οπότε αρχίζει το ανακουφιστικό μασαζάκι στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Η Κυβέρνηση απλά ήθελε να δώσει δουλειά στον κόσμο μας λένε. Αλλά την πάτησε. Την πάτησε με το νομικό background των ελαστικών σχέσεων εργασίας που με το πιστόλι στον κρόταφο προωθεί. Γιατί δεν υπολόγισε ότι, ακόμα και αν ήθελε να βοηθήσει τους εργαζόμενους κόντρα σε ξεπουλημένες ηγεσίες και το βαθύ κράτος θα έβρισκε εμπόδια από το αόρατο χέρι της αγοράς, που θέλει να ιδιωτικοποιηθεί το σπάταλο δυσλειτουργικό δημόσιο, όπως υπαγορεύουν οι ανάγκες του συστήματος.

“Ας δούμε λοιπόν... πίσω από τους λόφους των σκουπιδιών, τη στρατηγική επιλογή του νεοφιλελευθερισμού να μετατρέψει το Δημόσιο σε μια απέραντη δυστοπία με συμβασιούχους και την «ιδιωτική πρωτοβουλία» με την οικονομική τεχνολογία του καλού βαλκανικού παρασιτικού καπιταλισμού που όλοι γνωρίσαμε και αγαπήσαμε”

Που, στην τελική, ρε παιδιά, δεν της βγήκε η επιλογή για ελαστικές σχέσεις εργασίας, καθότι άμαθη, αφελής, πιεζόμενη από χίλιες πάντες κλπ αλλά αγωνίζεται στο πλευρό των εργαζομένων, όπως δείχνει και η διάθεση της τροπολογίας Σκουρλέτη, που, οκ, δε λύνει το ζήτημα, αλλά ανοίγει δυνατότητες για μελλοντικές οριστικές λύσεις.

“Δεν πρόκειται για λύση, αλλά για ένα βήμα που μπορεί να οδηγήσει στη λύση, την οποία οφείλει να διασφαλίσει η κυβέρνηση το επόμενο διάστημα. Με νομοθετικές πρωτοβουλίες που να «αποσυναρμολογούν» τους μηχανισμούς της επισφάλειας και των εργολάβων, με τη καθιέρωση τη μιας και μοναδικής εργασιακής σχέσης στο Δημόσιο.”

Κοινώς, ευγενικά, ας κάνετε και λίγο μόκο, ρε εργαζόμενοι, γιατί κάπου το παρατραβάτε κι

εσείς.

Μιας και μιλάμε, όμως για σκουπίδια, ας πούμε κι εμείς 2-3 πράγματα για τη μαχόμενη στο πλευρό των εργαζομένων Κυβέρνηση. Ας πούμε για τον συριζαίο δήμαρχο της Νέας Ιωνίας που απειλεί και εκβιάζει τους εργαζόμενους να σπάσουν την απεργία. Ας πούμε για την οργανωμένη απεργοσπασία χθες μέσα στα μεσάνυχτα, που ενορχήστρωσε η Κυβέρνηση. Ας βγούμε να φωνάξουμε πως οι ελαστικές σχέσεις εργασίας δεν είναι ένα αναγκαίο κακό για να σωθεί κάνας μισθός, έστω και πείνας, δεν είναι μια αναγκαία πικρή κουταλιά φαρμάκου κατά της ανεργίας, είναι σαφής πολιτική επιλογή, σύμφωνη με τις επιταγές Ε.Ε. και κεφαλαίου για τις βέλτιστες εργασιακές πρακτικές. Είναι μια στρατηγική για ακόμα πιο φθηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό, με όλο και λιγότερα εργασιακά, ασφαλιστικά και λοιπά δικαιώματα.

Και όσο και αν βγαίνουν από τα ρούχα τους τα μαχόμενα φιλοκυβερνητικά κομάντα στο χώρο της ανεργίας και της επισφάλειας με την απειλή της διείσδυσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ας θυμηθούν σε πόσες άλλες περιπτώσεις η Κυβέρνηση διαμόρφωσε τις καταστάσεις για να δοθεί γη και ύδωρ για ψίχουλα στους καλούς επιχειρηματίες μας και δούμε ανάπτυξη. Ας αφήσουν, λοιπόν, οι εν λόγω «συλλογικόητες» τα σενάρια για μπαμπούλες για να υποχωρήσουν οι εργαζόμενοι πίσω από κυβερνητικές θέσεις, καθότι και οι εργαζόμενοι τα έχουν σκεφτεί πριν από σας και τα έχουν ήδη απορρίψει. Ας αφήσουν και τις βαριές λέξεις, τους κήνσορες και τους ολοφυρμούς. Αν τους κάνουν να νιώθουν αριστεροί, ας κρατήσουν τα λογύδριά τους για τα κλειστά γραφεία που βολεύτηκαν. Γιατί έξω από αυτά δεν πείθουν κανέναν.

Άνεργοι, επισφαλώς εργαζόμενοι και συλλογικόητες να απομονώσουν τώρα τον κυβερνητικό συνδιακαλισμό και να παλέψουν στη βάση ενός προγράμματος ενάντια και έξω απ' αυτόν για να ανατρέψουν τον εργασιακό μεσαίωνα και την κοινωνική καταστροφή.

Τα ευγενικά «μόκο», λοιπόν, στους απεργούς κομμένα. Μόκο εσείς.

Πηγή